

бо да спишатъ и да преведатъ, а не обаче и — да издадатъ. Того ради това злополучіе тогда само ще сѣ справи бо истиннѣ, когда добрѣ познаимъ нѣжды въ коихъ отъ невѣжества сме подпаднали, и тогда бо ще сѣ авиме усердни и Богодажтели къ онымъ, кои сѣ трудятъ за просвѣщеніе Рода своего, кое ѣ право благородство и истинное Отечестволюбіе.

Воистинѣ, Любезни читатели, познато вамъ ѣ, какъ днѣшній день овладаватъ два раздѣлнѣ по междѣ писатели наши за книжныи нашъ азыкъ, отъ коихъ едно казва какъ требва да пишемъ просто и колико ѣ возможно да унижаваме азыкъ нашъ къ покваренномъ говоренію и како що всакій говори. А другое да оправлаваме азыкъ нашъ приближавающисѣ всегда къ образѣ отъ гдѣ онъ пропалъ, по добрѣ намъ сѣ вижда исправленіе и украшеніе азыка и со всѣмъ противно се вижда всакомъ право сѣдащемъ какъ, това ѣ совсѣмъ противно и гнѣсно понатіе; нека на таковыи имъ быдатъ примѣръ вси просвѣщенніи Народы, кои день на день обогатаватъ и украшаваатъ азыкъ свой, и саміи власи сосѣди наши тщателно сѣ трудятъ за исправленіе и украшеніе сѣрваго азыка своего; а само мы Болгари не сѣ грѣжиме за

ЦЕНА ВЪ СЪВѢТЪ